

kjerkebla'

kjerkebla'

FOR TORVASTAD MENIGHET
NR 2 - 2020 - ÅRGANG 64

Ein fin liten blome i skogen eg ser,
I granskogen diger og dryg,
Og vent mellom mose og lyng han seg ter.
Han står der så liten og blyg.

Sei, ottast du ikkje i skogen stå gøymd
Der skuggane tyngja deg må?
-Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd,
Til ringaste blom vil han sjå.

(Bjørn Eidsvåg)

Ly for nordavinden

Når sommeren står for døra, er det tid for å feire pinse i kirken. Eller: Om sommeren virkelig står for døra bare fordi kalenderen viser det, er vel ikke alltid like sikkert. Her på Averøya, der vi bor, feiret vi 17. mai i snøen i år. Det pleier ikke å være slik, men denne våren har vært underlig på så mange måter, så det var kanskje ikke noe annet å vente seg.

Sommeren som kommer blir nok også noe annet enn det vi er vant med. Egentlig er alle dager like uforutsigbare, helt uavhengig av pandemier og smitteverntiltak, men vi merker det på en annen måte nå, at livet er langt mer enn det vi har herredømme over.

Her hvor vi bor, har vi en steingard i hagen. Den ligger mot nord; den er lang og høy og gammel, flankert av lønnetrær og med små, sta stikkelsbærbusker på toppen. Det er ved steingarden den første snøen smelter mot sør; det er der det kommer snøklodder, påskelliljer og pinseliljer; og hele året gir den ly for nordavinden til frukttrær og bærbusker.

Sa jeg at den var gammel? Jeg vet ikke hvor gammel den er, men jeg vet at den var merket av vær og vind allerede for over hundre år siden. For etter at Svend Borchmann Hersleb Walnum

kom til Averøya som sokneprest i 1904, skrev en av sønnene hans ned minner fra Kvernes prestegård, der faren rev gammelhuset fra 1740-tallet og bygget huset vi bor i nå. For meg er muren også blitt et minne om hvor jeg kommer fra – ikke bare er Averøy like forblåst som Karmøy kan være, men Walnums sønner var fra Torvastad, akkurat som jeg er. De bodde nemlig der en tid, og Walnum var sokneprest i Torvastad i et års tid på 1880-tallet. Det visste vi ikke da vi flyttet inn – at huset vi kom til var bygget av en utflyttet sambygding!

Gamle murer kan gi ly til ny blomstring. Gamle fortellinger vi leser om og om igjen, kan like fullt fornye oss. På pinsedagen går apostlene ut i Jerusalem og taler, og når de taler, oppdager de at ordene de sier gir gjenklang i mennesker fra hele verden; det de sier blir forstått på mange språk. Ingen av de som lytter til dem kan se Jesus, men det betyr ikke at de ikke hører ham, at ikke hans Ånd rører ved dem og skaper noe nytt.

Det er *pinse* – ikke bare en flaggdag på kalenderen, men at vi aldri er alene, samme hva som skjer. Jeg husker en eldre kvinne jeg møtte for lenge siden; livet hennes hadde blitt til noe uforståe-

Andakten er skrevet av Sigurd Andreas Widvey Haugen. Han er vokst opp på Vikshåland, har vært prest i Averøy på Nordmøre siden 2012, er gift med Ragnhild og er far til Ellinor.

lig, minner og ord og hverdager var blitt villnis, hun kunne ikke lenger finne fram i dem. Men så tok hun armen min, for i et lite øyeblikk hadde hun funnet det hun lette etter. "Det var så vondt", sa hun, "men så var han der. Jesus."

Så er han her. Vi vet ikke på forhånd når sommeren kommer, like lite som vi vet hvor det neste uværet vi skal møte kommer fra. Men håpet vi har har et ansikt, et navn; det skjøre og vare og vakre kan likevel spire i ly av hans kjærlighet.

Sigurd Andreas Widvey Haugen

Redaktørens hjørne

Vi er i ferd med å legge bak oss noen av de merkeligste månedene vi har opplevd. Koronaviruset har endret hverdagen for oss alle, og det ser ut til å ta lang tid før livet blir som før.

Da statsminister Erna Solberg 12.mars holdt sin berømte tale hvor hun stengte ned store deler av det norske samfunnet, sa hun blant annet at "det nå er helt avgjørende at alle landets innbyggere deltar i en dugnad for å bremse smitten. Det skal vi gjøre i solidaritet med eldre, kronisk syke, og andre som er spesielt utsatt for å utvikle alvorlig sykdom. I Norge står vi sammen når det gjelder. Vi mobiliserer til dugnad og samarbeid i små og store lokalsamfunn."

Jeg synes det var en god tale, og jeg likte godt at hun la stor vekt på dugnadsbegrepet.

TV-programmet *Typisk norsk* kåret for noen år siden DUGNAD til Norges nasjonalord, i konkurranse med blant annet matpakke og koselig. Selv om jeg ikke var med og stemte, synes jeg det var et godt valg.

Vet du hva dugnad heter på engelsk

eller tysk? Neppe, for det er et norsk ord som visstnok ikke finnes på andre språk.

Dugnad defineres som et felles utført og vanligvis ulønnet og frivillig arbeid av betydning for fellesskapet eller en enkeltperson. Dugnad er noe positivt først og fremst for nærmiljøet og det handler om felles innsats til alles beste.

Vi som er oppvokst på Torvastad har fått dugnadsånden inn med morsmelken. Vi er vant til å ta et tak enten det er for idrettslaget, menigheten, Ungdomshuset, velforeningen, korpsen eller speideren, eller for en nabo som trenger hjelp.

Dugnadsinnsatsen gjør Torvastad til ei god bygd å vokse opp i, ikke minst for barn og unge. Uten dugnad og dugnadsånd ville bygda vår vært mye fattigere og kjedeligere – ingen fritidsaktiviteter, ikke noe velstelte idrettsanlegg, Grendahus eller badeplass, for å nevne noe.

Pessimistene har lenge vært sikre på at dugnadsånden er i ferd med å dø ut. Så langt har de ikke fått rett, og jeg håper og tror at dugnad skal forsvare sin posisjon som Norges nasjonalord i lange tider!!

John Kristian

Dette nummeret av Kjerkebla' domineres som alt annet av Koronakrisen. Vi har vanligvis fokus på aktiviteter som har vært eller som skal skje i menigheten eller bygda, men i disse tider har det vært uvanlig stille. Vi gleder oss nå over at samfunnet gradvis åpner opp igjen og vi igjen kan skrive om konserter, basarer og alt annet positivt som skjer i bygda vår.

Bildene på forsiden er i likhet med de fleste bildene i bladet tatt av Bodil Hagen

KJERKEBLA' FOR TORVASTAD:

Redaktør: John Kristian Hausken
Redaksjon: Ingmar Areklett, Bodil Hagen, Karin M. Vedø og May Ingunn Vrålstad
Tips og stoff sendes til torvastad@menighetsblad.no
Utgivelser 2020: 9/9 og 2/12
 Det er innleveringsfrist 14 dager før utgivelse.
 Trykk: HBO. Design: J. Nag
 Distribusjon: Bodil Aase 456 33 916.
 For digital utgave kontakt menighetskontoret.
 Gaver til bladet: 3361 14 00611

GIVERTJENESTE Menigheten

Menighetens givertjeneste går til dekking av den delen av trosopplæringsarbeidet som staten ikke dekker. Det er derfor viktig for menigheten å ha disse midlene for å ha et best mulig trosopplæringsstilbud til våre barn og unge. Mange støtter arbeidet allerede, men det er alltid plass til flere! Givere kan velge å gi engangsbeløp eller bli fast giver. De som ikke alt er faste givere og som ønsker å bli det, må ta kontakt med kontoret.

Kontonummer: 3361 19 05586

Servicetorg Karmøy
 Telefon: 52 81 00 01

TORVASTAD MENIGHET:

Sokneprest
May Ingunn Vrålstad
 may.vralstad@karmoykirken.no
 Tlf: 92091840

Trosopplærer:
Lisbeth Carina S. Marvik
 lisbeth.c.marvik@karmoykirken.no
 Tlf: 452 10 007

Kirkegårdsarbeider:
Tor Helge Tjøstheim
 Tlf: 948 62 779
 tor.helge.tjostheim@karmoykirken.no

Menighetspedagog
og 30% vikar daglig leder
Synnøve Bårdsen Lindanger
 Tlf: 938 78 946
 synnove.lindanger@karmoykirken.no

Kirketjener: Sonny Torvestad
 Tlf: 52 83 95 69, Mobil: 456 08 484
 sonny.torvestad@karmoykirken.no

Kantor: Ingrid E B Tobiassen
 Tlf: 97141573
 ingrid.berg.tobiassen@karmoykirken.no

Leder i menighetsrådet:
Tore Børseth Bjørnsen
 Tlf. privat: 91638007

Damene i vinden

Folk ble i år oppfordret til små stunt for å skape god 17. maistemning!

Menighetspedagog Synnøve og kantor Ingrid kalte seg «Damene i vinden» og inviterte til sang 14. mai!

Først spilte de i Liltlabjergveien til stor glede for de som bodde der. De hadde også med en liten gave. Etterpå var det vi andre som kunne komme i 17. mai stemning oppe på KM – huset!

I litt sur vind sang og spilte de kjente og kjære vår – og nasjonalsanger!!

Det begynte med *Ja, vi elsker* og sluttet med *Alle fugler* - så ble det 17. mai i år også Takk for flott initiativ!

Bodil

Scala flyr høyt

Siden koronaen satte stopper for sosiale møteplasser, måtte også Scala ut i «permisjon» Stor var stemningen da koret møttes til et sanglig stunt utenfor Ungdomshuset en bitende, kald vårveld med en frisk vind fra nord.

Koret har ikke hatt øvelser siden begynnelsen på mars, men dro til, uten oppvarming, i oppmuntrende marsjtakt, i den jublende festsangen: «Det går et festtrog gjennom landet.» Utstyrt med vandrende videocrew, høytflyvende dronepilot og egen lydopptaker, ble det tatt opp grunnlag til en video.

Videoen ble mixet av Siri Kval Ødegård og Kai Tore Eide leverte supre dronebilder. Resultatet ble overraskende bra, så bra at noen i FB-teamet trodde det var andre som sang. Koret hadde god musikalsk backing av Forsvarets Stabsmusikkorps og Norsk Noteservice og vi takker disse for lov til å bruke musikk og verket. Om du vil lytte og se opptaket, gå til Scala sin Facebookside.

Vi har utfordret noen personer til å fortelle hvordan de har hatt det under Koronapandemi- en de siste månedene - sokneprest May Ingunn, lærer Anita, helsesykepleier Kirsten, Anne Synnøve og Christina på Kiwi, Silje på sykehjemmet og fungerende prost Lars Tore. Takk for positiv respons og for spennende innblikk i livene deres!

Gleder meg til å feire gudstjeneste igjen

Da Norge ble stengt ned var jeg og familien reist til Moi på ferie hos besteforeldre. Mens nyhetene surret på TV satt vi i spenning – det var samtidig meldt om korona i barnehagen og mannen min Dag Olav og sønnen vår Olav (3,5 år) var blitt testet. Datteren vår Ariadne (1,5 år) var også begynt å bli syk med hoste og feber. Nå ventet vi på svar. Det ble en merkelig helg der vi gikk seks personer i et hus og prøvde å kjenne på om vi ble brakkesyke. Heldigvis viste det seg at det bare var en vanlig luftveisinfeksjon.

Det var spesielt å være hjemmeværende husmor. De første dagene hjemme var intense og travle, jeg var ikke vant til å være helt alene med barna over lengre tid og hadde ikke rutinene inne. Hva skulle vi finne på? Vi kunne ikke gjøre helt som vi pleide: vi kunne ikke gå på butikken sammen, ta bussen til byen og gå på bi-

blioteket eller mange andre av de aktivitetene vi pleier gjøre på fridager. Men det ble gode dager.

Jeg merket at det stille livet virket velkjent. Jeg innså at koronapermisjonslivet minnet veldig om de to andre permisjonene jeg har hatt – minus et nyfødt barn. Vi skulle ingen steder, bare ta dagene som de kom. Gå en tur, mate endene, leke på lekeplassen, spise, lage påskepynt, grave og ordne i hagen. Jeg trenger ikke mer for å ha det bra. Jeg fikk endelig igjen for å være en introvert person med «rikt indre liv».

Det var likevel spesielt å ikke få gå på gudstjenestene eller forrette dem. Barna lurte på hvorfor vi ikke skulle på gudstjeneste på søndagene. I stedet satt vi rundt spisebordet etter frokost og klistret klistermerker i kristne aktivitetsbøker mens vi hørte Søndagsskolen på kristne radio-kanaler. Deretter fulgte vi gudstjenesten på NRK.

Jeg begynte å savne kolleger og menigheten, kirkebygget og det å jobbe konsentrert med bibeltekstene. I påsken var det en spesiell nedtur å ikke få feire gudstjeneste, det føltes ganske unaturlig å ikke ta del i den viktigste høytiden i kristendommen. Jeg la merke til hvor integrert gudstjenestefeiringen er i livet mitt, ikke bare som prest, men som kristen. Det aller verste var å ikke få være riktig til stede for folk som kunne trenge presten sin til samtaler og i sorg. Livet sentrerte omkring barna og deres behov, og de to timene som ble til overs om kvelden gikk til det mest nødvendige av husarbeid. Det var ikke en

periode i livet der det gikk an å være selvopptatt eller gjøre som jeg selv ville.

Jeg leste bibelen mens jeg la barna og ventet på at de skulle sovne (sånn er leggerutinene her – mamma eller pappa må sitte på en stol ved senga). Bibelen på appen You Version er gull!

Nå får barna endelig gå i barnehage igjen, og jeg jobber for det meste foran en skjerm hjemmefra – og på telefonen med sjelesorg. Det er godt å kunne ta kontakt med de som trenger samtale. Meningsfylt, men det er merkelig å ikke kunne treffe folk ordentlig. Innimellom er det dåpsgudstjenester og tv-gudstjenester å se frem til.

Jeg gleder meg til at livet skal vende tilbake til normalen, jeg gleder meg til å feire gudstjenester. Samtidig merker jeg på en tilbakeholdenhet. Smitten er fortsatt til stede og sykdommen farlig, så det å gå tilbake til normalen må gjøres forsiktig og skrittvis. Vi kan ikke ta noen sjanser.

Mange har opplevd mye vondt i denne perioden, både i form av å bli smittet selv eller miste noen de er glad i. Andre har kjent på ensomhet eller blitt overmannet av stress og frykt. Jeg har vært heldig så langt som bare har fått være hjemme med barna og trivdes med det. Å ikke få feire gudstjenester eller gå på jobb som normalt er en liten pris å betale for at andre skal få være friske.

May Ingunn Vrålstad

Gudstjenester på TV Haugaland

I samarbeid med TV Haugaland har kirkene på Karmøy sendt gudstjenester hver søndag etter at Korona-restriksjonene ble innført. Første gudstjenesten fra Torvastad kirke ble sendt 19.april og denne ble også tolket til tegnspråk.

På bildet ser vi Stanley Skeie (lyd/lys) og Tor Håkon Tomas- sen (bilde) under opptak til TV-gudstjenesten som ble sendt 24.mai.

Da koronaen kom

Det startet for alvor 2. uka etter vinterferien.

Det er den rareste arbeidsuka jeg har opplevd i mine 27 år som lærer.

Vår trygge og kjente skoletilværelse ble forandret fra dag til dag.

Ny, viktig informasjon om store endringer kom på løpende bånd fra regjeringen.

Og omstillinger måtte gjøres raskt både i tanker og praksis.

Det startet med at hygienetiltakene som håndvask og spriting av hender ble skjerpet. Elevene måtte vaske hendene oftere og grundigere enn før, og vi fikk håndsprit tilgjengelig i alle klasserom. Vi sluttet å håndhilse på elevene om morgenen. Fothilsing ble en erstatning.

Utpå tirsdagen kom beskjedningen om at det ikke var tillatt å være i grupper med flere enn 100 om gangen. Rektor sjekket opp og fant ut at fellessamlingen som jeg er ansvarlig for hver fredag måtte kuttes ut. Ganske sensasjonelt i seg selv. Fellessamlingene er et satsningsområde innenfor kultur på skolen og de kuttet ALDRI ut.

I løpet av torsdagen begynte det å gå rykter om at skolene skulle stenge helt fra og med neste dag.

I tillegg forsvant det et par kollegaer fra jobb. Det var de som hadde vært på utenlandsreise i vinterferien. De skulle i karantene var beskjedningen fra myndighetene. Etter skoledagens slutt samlet rektor alle ansatte og ga informasjonen som satte oss helt ut. Ryktene ble bekreftet: Skolene skulle stenges fra og med kl 18.00 samme ettermiddag. Elevene skulle fortsatt jobbe med skolearbeid, men de skulle jobbe hjemmefra. Det skulle vi tilrettelegge for. Vi stilte mange spørsmål og rektor hadde få svar.

F r e d a g

13.mars møtte

vi lærere på

jobb for å plan-

legge HJEM-

M E S K O L E .

Det var snakk

om å snu seg

rundt på en

femøring. På

noen timer

skulle vi legge

en plan på hvordan

hjemme-skoledagene

skulle se ut. Det

var ukjent terreng,

og ingen av oss visste

helt sikkert hva som

ville fungere bra. Vi

måtte prøve oss fram.

Oppgavene til elevene

ble lagt inn på de

digitale plattformene

på ipadene som vi

braker til vanlig. Det

gjorde arbeidet vårt

mye lettere .

(En stor takk til Karmøy kommune

som har satset på ipader til alle elever!)

Vi kunne legge ut

skoleoppgaver til

elevene hver dag som

de fant på ipaden

når de sto opp om

morgenen. Vi erfarte

at det var smart å

legge ut videoer eller

taleopptak av oss selv

der vi ga elevene de

instruksjonene de

trengte for å løse de

forskjellige oppgavene.

Vi fant også ut at

det var lurt å legge

inn oppgaver av

praktisk karakter, som

å hjelpe til hjemme

med oppvask, rydding,

støvsugning o.l. Elevene

sendte oss bilder i

retur der vi fikk se dem

i aksjon med forskjellige

ting. Det var utrolig

hyggelig å se.

Fra skoleetaten på

rådhuset fikk vi be-

skjed om å laste ned et

nytt digitalt verk-

tøy som het «Teams»

Nok en gang var det

bare å hive seg rundt.

Finne ut av en ny

app som ville gjøre

arbeidet vårt enklere.

Gjennom Teams kunne

vi lærere ha kontakt

med hverandre fra

hvert vårt hjem-

mekontor.

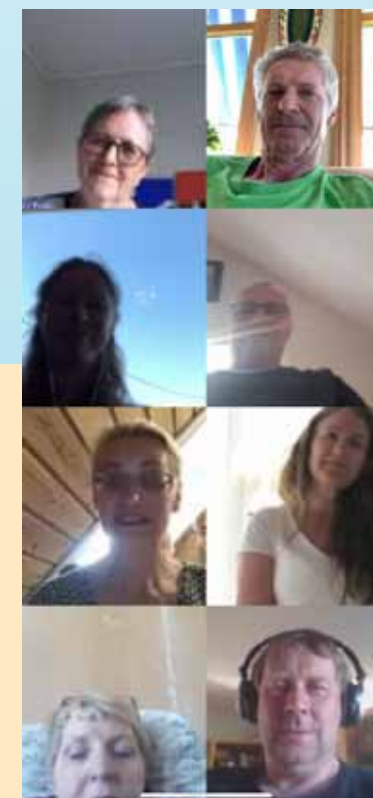

I tillegg kunne vi ha video samtaler med elevene og snakke sammen med dem i grupper på 4 . Det var utrolig stas å kunne se hverandre og snakke med hverandre på video-chat midt oppi alt.

Læringskurven vår var bratt, men jammen fikk vi det til! Ting fungerte! Elevene jobbet som helter, foreldrene fulgte opp barna sine hjemme. Vi ble både rørt og imponerte over jobben de gjorde hjemmefra!

Men nå kan jeg ikke skrive mer. Vi lærere må nemlig hive oss rundt på en femøring igjen og planlegge for å ta imot elevene fra 1.-4. klasse som kommer tilbake til skolen. Vi skal få treffes igjen! Våren er her, fuglene synger og ALT SKAL BLI BRA!

Anita Grønningen

Påske Kors

Mange fulgte menighetsrådsleder Tore og menighetspedagog Synnøves oppfordring om å ta med blomster og pynte trekorsset som ble lagt ut på kirkegården før påskehøytiden. Det fine trekorsset ble laget av Oddvar Vikingstad, og ble en fin markering i en spesiell påskefeiring.

Møter på nett

I likhet med en rekke bedrifter, skoler og andre har også Menighetsrådet og Kjerkeblå'-redaksjonen hatt nettmøter. Det har fungert bra, men vi gleder oss til igjen å kunne samles ansikt til ansikt.

På bildet ser vi et glimt fra Menighetsrådets møte.

Fra helsesykepleier til Korona-telefonvakt

Korona, corona, covid 19, pandemi - plutselig var det ord som vi alle fikk et forhold til, uansett alder. Mitt arbeid som helsesykepleier på tre skoler, ble på dagen satt på vent. Planlagte vaksinasjoner ble avlyst samme dag. Til glede for noen elever og skuffelse for andre som ville ha det overstått.

Kontortid, avtaler, samtaler, møter og rapporter måtte vike da blant annet helsesykepleiere ble satt inn i smittevernsarbeidet. Vi ble fordelt i tre team som har ansvar for testing, smittesporing og telefonvakt. Mitt arbeid har vært i coronatelefon-teamet.

Karmøy kommune har fantastiske ledere i smittevernsarbeidet, som på dagen fikk bygget opp disse teamene, var proaktiv både i forhold til å skaffe utstyr og til å holde oss orientert. Vi begynte med telefonvakt på legevakten, deretter på helsestasjonen på Åkra og så over til Grindhaug skole da den ble stengt for elever. Da skolen ble gjenåpnet, flyttet vi over til Kulturhuset på Karmøy, hvor vi sitter i Lillesalen og kan se på oss selv og de andre i en vegg som er dekket med speil. Her er det bygget lettvegger slik at testteamet og telefonteamet kan være på samme sted.

Mitt arbeid i coronatelefon teamet er først og fremst gjennom telefonsamtalen med innringeren, avklare og sette opp til testing de som har kriteriene som må til for at de kan testes. I tillegg har vi mange samtaler hvor det blir informasjon om symptomer, isolasjon, karantene osv.

Telefonen glødet i begynnelsen, og det var flere timers ventetid for å komme gjennom. Nå har dette endret seg. Informasjonen fra myndigheten er mer trygg, forutsigbar og det som var unntakstilstand er nå blitt en del av vår hverdag, og det er også åpnet for at flere kan testes.

Nå er det roligere på coronatelefonen. Vi trapper ned med antall personer på

vakt, og har i skrivende stund 4 personer som tar telefonen. Det gjør at jeg snart kan gå tilbake til mitt arbeid som helsesykepleier i skolehelsetjenesten. Det skal bli godt å komme tilbake til «elevene mine» før sommerferien skiller oss, men jeg er forberedt på at det fort kan snu, og jeg er tilbake i coronatelefonteamet.

Mitt arbeid i coronatelefonen har vist meg at Karmøy kommune har fantastiske hyggelige og positive innbyggere. Jeg har snakket med så mange karmøybuer som tross engstelse, usikkerhet og sykdom,

takker og er positive og fornøyde med kommunens tilbud. De står i forståelse og venter tålmodig. Heldige vi som bor her.

Så kan vi alle se fremover til vi har fått kontroll på covid 19, og det ikke styrer oss. I mellomtiden tar vi med oss kunnskapen og erfaringen denne tiden har gitt oss. Så kan vi takke vår Gud for at han gjennom denne tiden holder sin hånd over landet vårt. «Signa vårt land i nord og sud, såleis di åsyn lyser Gud, over vårt Noreg i nåde»

Kirsten Støle

Videosamtaler og snopetralle på sykehjemmet

Da smitten for alvor brøt ut i Norge skjedde det mye på en gang, og det kom veldig mye informasjon ut til oss som jobber i helsevesenet. Det var noen hektiske uker i starten, og mange problemstillinger å ta tak i. Noen ansatte ble satt i karantene, det ble innført besøksforbud og vi jobbet med å få oversikt over hvor mye smittevernustyr vi hadde på lager.

Etter de første travle ukene roet ting seg veldig inne på sykehjemmet. Nye rutiner og retningslinjer for smittevern kom på plass, vi fikk koblet opp Ipader slik at beboerne kunne ha videosamtaler med sine pårørende og vi fikk hele tiden god og oppdatert informasjon fra øvrig ledelse i kommunen.

Beboerne selv gir uttrykk for at de føler seg trygge på sykehjemmet og har det bra. Å ikke få besøk av sine kjære er så klart tungt for noen av dem, men samtidig gjør pleierne på sykehjemmet alt de kan for å holde oppe trivsel og humør. Pleierne har for eksempel laget "snopetralle" med sjokolade og drops som de triller rundt i

helgene.

Vi synger, ler og forsøker å ha så normale dager som mulig på sykehjemmet.

13. mai åpnet det opp for besøk, og det har vært både gledestårer og gjensynsgleder når pårørende endelig fikk besøke sine kjære igjen. Det gjorde godt for både beboere og pårørende!

På det ene bildet vises fargerike hjerter som noen gav til sykehjemmet som en oppmuntring i denne spesielle tiden. De henger utenfor hovedinngangen.

Silje Kringlebotten Husebø, avdelingsleder Storesund bu og behandlingsheim

Travle dager på Kiwi

Vi har pratet med Anne Synnøve Haaland og Christina Nordnes Ambjørndalen på KIWI Storesund for å høre hvordan de har opplevd de siste månedene.

Har dere vært engstelige denne tiden for egen helse og sikkerhet?

Jeg regner med alle har vært litt engstelige og mer forsiktig i denne tiden som er nå. Vi har fått mange gode hjelpemidler og retningslinjer som skulle gjøre det så trygt og godt som mulig for oss og for kundene

våre! Vi har møtt på jobb som normalt, og gjort jobben vår. Vi har jo selvsagt tenkt på at vi står midt oppi dette her, og at det mest sannsynlig er stor sjanse for at vi skulle bli smittet. Det er ganske mange kunder inne på dagligvarebutikker pr. dag, og omfanget er stort.

Hvilke forhåndsregler har dere tatt?

Vi har fått strenge krav om vasking av klær, hender, kasseområder etc. Samme reglene gjelder også for oss, men tanke på arbeidsområder, matpause og alt annet, så godt det lar seg gjøre. Vi har hatt tilbud om antibac til kundene, har oppmerking i kasse området, fått plexiglass foran kassene og mellom varepakking for kunder.

Er kundene flinke til å følge reglene?

Kundene var veldig flinke i starten, og fulgte alle regler. Men har sett i ettertid og det gjelder alle åpne steder rundt om

Forts. neste side >

35 års tjeneste

Vår kjære og dyktige Sonny Torvestad har i disse dager vore ansatt som kyrkjetenar i 35 år! «Snakk med Sonny! Ho kan alt! Ho vett kor alt er! Ho er best!» Dette er uttalelser me ofta høyrer!

Torvastad menighet vil gratulera henne med desse 35 åra og håper ho blir verande i jobben i mange år framover!

Bilkortesje på 17. mai

På en svært uvanlig og amputert 17.mai, var det mange som satte pris på bilkortsesjen som kjørte rundt bygda på nasjonaldagen. Det var et artig syn med nyvaska og pynta traktorer i spissen, etterfulgt av alle typer biler, motorsyklar og lastebiler.

Fasteaksjonen

På årets digitale fasteaksjon på Torvastad kom der inn 28.671 kroner. Det er litt mindre enn når konfirmandtane går rundt i bygda og ringer på hos folk, men likevel ein fantastisk sum. Totalt i landet kom der inn over 20 millioner kroner. Det er ein nedgang på over 10 millioner. Likevel vil totalsummen gi reint vatn til langt over 100 000 menneske! TUSEN TAKK til alle Torvastadbuar som støtta årets fasteaksjon!

på Haugalandet, at det har sluppet opp litt for mye på retningslinjene. Så her er det forbedringspotensiale for oss alle. Dette er jo ikke over enda, så hvis vi blir for slepphendte så kan dette fort blusse opp igjen.

Har det vært spesielt travelt denne tiden?

Tross alt ekstraarbeid og slitne butikkarbeidere så er det ekstra gøy å se at omsetningen går så det suser. Vi får en god del varer til butikken HVER dag, og prøver alt vi kan å få alt dette ut til dere alle sammen! Vi har jo vært gjennom noen spesielle tider, der det ble tomt for det mest utrolige i hyllene, dopapir, antibac, såper, pasta, gjær, hermetikk, brød /bageter, HELT tomt.

Hvordan opplevde dere det da folk begynte å hamstre?

Da hamstringen begynte, tror jeg vi alle var i sjokk. Vi sto fredfulle på jobb, og så ikke dette komme. Men da hadde Erna vært ute og pratet om at ALLE burde ha litt EKSTRA hjemme, og da smalt det jo totalt. Hyllene var tomme, vi måtte gang på gang si «beklager, det er tomt». Det tok oss ca. 3-4 dager og få fullt opp igjen hyllene, men det var ALDRI mangel på varer fra hovedlageret. Men det gikk bare litt for fort for dem, akkurat på dette tidspunktet.

Vi jobbet dag og natt, og hadde til og med hjelp fra kjekke kunder til å få ut varene, de var med flere dager og flere timer. Dette hjalp oss veldig på de travleste dagene. Tusen takk!

Har dere måttet ansatte flere i denne tiden- til mer rengjøring?

Vi har ikke ansatt flere i henhold til rengjøring, men har tatt tiltak med å få inn litt ekstra hjelp i tilfelle det skulle bli noe sykdom. Vi har også brukt dem en del, til å ta del i varepåfylling i travle tider!

Dere har fått mye positiv omtale og oppmerksomhet, hvordan har det vært?

Vi har fått mye skryt og positive tilbakemeldinger på at den jobben vi gjør er viktig. Kjekt å se at butikkyrket endelig kommer frem i lyset og at alle får se viktigheten av det VI driver med. Vi fikk til og med en blomst tilsendt fra en »hemmelig kunde» som var UTROLIG stas! Og dette setter vi utrolig pris på!

Selv om det er mye som har skjedd de siste 2-3 mnd, så har vi ALLTID hatt humøret på plass! Vi ler og har det like gøy på jobb, HVER dag.

Det ble bråstopp

Det ble så bråstopp. Hjemmekontor og alenetid. Det var bra, og det var kjedelig. Mye tid til å gjøre det en ellers ikke får tid til. Bruke arbeidstid på å lese fagstoff, som en heller ikke får så mye tid til i en travel hverdag. Alt ble annerledes. Det vet vi jo alle sammen. Nå har vi en felles opplevelse av å være isolert. Kanskje litt usikre og utrygge. Mye omsorg og kjærlighet, mange viste hverandre mer oppmerksomhet og godhet enn vi vanligvis omgir oss med. Også ble det enda mer ensomt for noen, de følge seg enda mer isolerte og alene.

Jeg gjorde en erfaring jeg aldri har opplevd før. Jeg savnet frisøren. Nå vil nok noen mene at det burde jeg gjøre oftere, og oppsøke min frisør i Skudnes. Men sånn har det ikke vært, før nå. Det var litt rart, både å savne frisøren og å komme inn til han etter at han åpnet. Håndvask og hårvask. Sikkerhet og rutiner som gav trygghet. Og sånn kommer det til å være i lange tide. Kirken har også fått sin bransjeavtale. Smittevernplan lages for alle kirker, slik at det skal bli trygt og godt å komme til kirken og feire gudstjeneste, nattverd og dåp. Det samme skal selvsagt også gjelde for vielser og gravferder når det nå etter hvert åpnes opp for at flere kan komme sammen og ta del i de kirkelige handlingene som rommer både glede og sorg.

Det var trist at det ikke ble noen konfirmasjon. Men den festdagen får vi ta igjen til høsten. Vi får se hvordan det blir mulig å gjennomføre konfirmasjonsgudstjenestene og festen etterpå.

Det er spesielt å ta avskjed med sine kjære i denne tiden hvor nesten ingen får være sammen med en i sorgen. Det var ikke kjekt å ikke kunne gå til gudstjeneste, kanskje spesielt i påsken. Jeg savnet fellesskapet, det å synge sammen, be sammen, motta nattverden. Da var det veldig fint å være prest og kunne lage samlinger i kirken for de som ønsket å bære sine barn til dåpen. Det var noen høydepunkt i en litt uoversiktlig tid. Det ble både høytidelig og fint. Vi var ikke mange om gangen, men vi som var der opplevde fellesskapet. Trygghet i å kunne bære sine barn fram for Gud og legge barnet og seg selv i hans trygge omsorg. Det var mange som kommenterte dåpen og sa dette var spesielt. Denne dåpen kommer vi til å huske. Noen fant ut at de ville gifte seg og. Det er mulig å gjøre det i det stille, uten for mange folk tilstede, gjerne sammen med dåp av sitt barn. Denne tiden har faktisk lært oss av vi kan gjøre ting på litt forskjellige måter. Og vi vil gjerne være kirke for alle også i de litt

mer usikre og urolige tider.

Som sagt, jeg savnet fellesskapet. Det var fint å se på gudstjenestene fra Karmøy som ble sendt på TV Haugaland. Det kom mange gode tilbakemeldinger på det, ikke minst fra de som til daglig er forhindret fra å komme seg til gudstjeneste i kirken, eller andre samlinger. Det er kommer mange oppfordringer om å fortsette med disse sendingene også etter at kirken er åpnet opp igjen. Det er avtalt sendinger fram til midten av juni, så får vi se hva som skjer etter den tid. Men nå skal vi altså åpne opp igjen kirkene og forhåpentligvis komme tilbake til normalen. Men først har vi begrensninger på inntil 50 personer tilstede og går alt som alle håper inntil 200 personer etter 15. juni. Men dette er jo også avhengig av rommets størrelse, så det er mye å finne ut av og planlegge. Men det skal vi gjøre, også skal vi holde alle godt informert på nettsidene våre og facebook.

Det går mot sommer, en annerledes sommer. Det kan bli en fin sommer hvor vi kanskje oppdager at vi ikke behøver å reise så langt vekk for å ha det kjekt sammen, finne roen og slappe litt av. Det blir gudstjenester i kirken på Karmøy. Vi gleder oss over alt som åpnes opp igjen. Så møte vi i fellesskapet i gudstjenestene, og kanskje vi oppdager at når vi har savnet dette fellesskapet, så møtes kanskje med en litt annen innstilling. Tør å åpne opp for nye kontakter, det gir nye mulighet for nye vennskap. Så ønsker vi hverandre alt godt, og Guds velsignelse.

Lars-Tore Anda
Fungerende prost

Vi presenterer: Synnøve Bårdsen Lindanger

Litt fakta om deg: Kva vil dere vita? Jobba som lærar i 4 år før eg tok lærarutdanninga på Stord. Starta barneteatergruppa på Sevland i ungdommen og 17. mai var den store dagen for meg som spelte i Sevland skulekorps. Seinare i Kopervik Musikkorps. Har dirigert forskjellige skulekorps og sunge i Sola Fide i Åkra kyrkja. Sommarjobben min i mange år var å mala hus og seinare å kjøre lastebil med varer til forretningar på Haugalandet. Vore aktive i politikken over fleire periodar. Sete nå som leiar av soknerådet i Nedstrand & Skjoldastraumen. Har forskjellige verv

Bor i: Skjoldastraumen

Kommer fra: Sævelandsvik

Alder: Uff... Blir 60 i oktober

Familie: Mann og 4 vaksne born. Dei bur i Bergen, Vormedal, Frakkagjerd og sistemann bur heime.

Utdannelse: Adjunkt med opprykk. Etter eg begynte på Torvastad har eg tatt grunnfag i «Praktisk teologi og ledelse frå NLA Bergen»

Praksis: Jobba i forskjellige rollar innan læreraryrket i over 30 år.

Byrja som menighetspedagog i Torvastad: Hausten 2014. Frå mai 2019 har eg også jobba som vikar dagleg leiar.

Hvordan trives du som menighetspedagog på Torvastad?

Topp! Ein store takk til dei som tilbudde meg jobben og som gav meg tillit! Fantastisk dyktige og kjekke folk i staben og i KFUK – KFUM og menigheten generelt.

Hva er det beste med jobben?

Alt! Eg treffe mange fantastiske folk i forbindelse med trusopplæringstiltaka. Frå born til ungdom og til foresatte. Me har eit godt samarbeid med både barne og ungdomsskulen. Noko som eg seter stor pris på. Jobben er varierende og ingen dag er like den andre.

Har du noen «gyldne øyeblikk» du vil dele med oss?

Hm. Der er så mange! Det första konfirmantkullet eg hadde ansvar for. For det första var dei, som alle andre konfirmantkull eg har hatt etterpå, flotte ungdommar. Men det å ha ansvar for trusopplæringa til desse ungdommane og vera med på sjølve konfirmasjonsgudstjenesta, var heilt spesielt. Men eit anna gyldent øyeblikk var når menigheten og KFUK – KFUM

hadde fest saman på Ungdomshuset og SCALA song «En sang till modet» av Michael Wiehe på Torvastaddialekt.

Og kanskje noen skikkelige tabber du har gjort???

Eg gjere tabbar kvar dag eg! Eg har lært meg at det er ein del av kvardagen og livet mitt ...

Noen ønsker/drømmer for Torvastad menighet?

At alle som bur og høyrer til Torvastad må kjenne seg heime i kyrkja, på kvar sin måte.

Med alle så meiner eg born, unge, eldre, utvikling- og funksjonshemma. Ja, alle menneske.

Kyrkja er ikkje HEIL før alle menneske er med!

FAVORITT

Komponist: Hjelpe meg. Høyre både på Grieg, Bach og Beethoven før i tida, men dess-neverre ikkje nå.

Artist norsk: Bjørn Eidsvåg og mange andre som synge på norsk

...og utenlandsk: Oi..... Eg liker jo all slags musikk. Frå engelske brassband til popmusikk.

Skriftsted: Jeremias 29,11: « For eg veit kva tankar eg har med dykk, seier Herren, fredstankar og ikkje ulukkestankar. Eg vil gi dykk framtid og von»

Mat: Liker all slag mat eg, men eg kunne ete komla i ei heile veka!

Hobby: Hekling og litt stricking
Feriested: Bubil tur i Noreg eller Europa.

Torvastadprestene og deres samtid

Langs indre tårnvegg i Torvastad kirke henger bilder av sokneprestene som har tjenestegjort i vår menighet etter 1850. I en serie vil vi bli kjent med disse prestene og forholdene i bygda og vårt nærområde.

Tekst: Ingmar Areklett

1851-1874: Sokneprest Jens Jensen

(fortsettelse fra forrige nummer)

Jens Jensen var sokneprest i Torvastad fra 1851. I forrige nummer av Kjerkebla' skrev vi om den sterke befolkningsøkningen i prestegjeldet de første årene han bodde her.

Det store hamskiftet

En forfatter har kalt utviklingen i Norge i siste del av 1800-tallet "det store hamskiftet." Torvastad og området rundt opplevde store samfunnsendringer de årene Jensen bodde her.

Tettsteder vokste til byer og ble viktige handelssenter. Haugesund, som var del av hans prestegjeld, ble ladested i 1854. I nabokommunene fulgte Skudeneshavn i 1857 og Kopervik 1866.

På 1850- og 60-tallet forsønte mange bønder gardene. Mannfolka "låg og rak på fiske mest heile året, enda fisket om som-

meren ikkje vart til stort meir enn å halda huset", mente Fridtjof Øvrebø. Sildefisket ga økonomisk oppsving i hele distriktet, og det ble derfor sagt at Haugesund ble bygd på sildabein.

Garden ble i flere tiår ikke det viktigste for mange bønder. Utbyttet ble lite og gardsstellet var "skakt og skeivt", ifølge Øvrebø, så selv bøndene kom i beit for smør og melk. I de tre byene økte behovet for melk og andre gardsprodukter, og driftige bønder fraktet dette inn til byene.

Viktig med veier

Det ble viktig å få varene fram på en lett måte. Veier måtte forbedres og nye bygges. I 1853 tok Torvastad kommune (som da omfattet Haugesund og Skåre) sammen med Avaldsnes og Skjold initiativ til vei mellom Haugesund og Ølen. Den var ferdig i 1869. Bøndene ble pålagt pliktarbeid. Slik ble det også gjort for å bygge vei til Tittelsnes.

Fra gammelt av gikk det en "rodevei" på østsiden av Karmøy gjennom Torvastadbygda. Den endte på Litlasund med båt til Haugesund. Bøndene hadde ansvaret for å vedlikeholde den delen av veien som gikk over deres eiendom. I 1868 ga herredstyret i Torvastad ja til fri grunn til en ny hovedvei fra Skudeneshavn til Haugesund over Salhus. Overfartsstedet mellom Karmøy og fastlandet ble etter hvert flyttet fra Litlasund og hit. Da jernbanen kom til Kongsberg i 1871, ønsket flere å få dette transportmidlet vestover. Byen og distriktet kjente seg ikke som en utkant da Riksmonumentet på Haraldshaugen ble reist i 1872.

Lokale virksomheter og fellesskap

Vigsnes kobberværk, som ble etablert i 1865, hadde mange arbeidere fra Torvastad. Med stor virksomhet i samfunnet kom også behov for banker. Torvestad Præstegjelds Landdistrikts Sparebank ble stiftet i 1871. Seinere fikk den navnet Torvestad & Skaare Sparebank.

Folk sluttet seg sammen i foreninger eller assosiasjoner som de ble kalt.

Misjonsorganisasjoner og avholdsorganisasjoner fikk tidlig avdelinger i prestegjeldet. Det norske misjonsselskap hadde hatt en forening i Torvastad en ti års tid da Ole Storsteen skrev om virksomheten i den første protokollen i 1851. Soknepresten kunngjorde fra kordøra at neste møte var "første søndag i nymaaned efter endt Gudstjeneste". Fra starten var det bare menn som var medlemmer. Snart samlet kvinner seg i foreninger i heimene.

Skolevenn

Sokneprestene hadde ansvaret for at barn fikk undervisning, og ettermålet er at dette verv tok Jens Jensen grundig. Han var formann i prestegjeldets tre skolekommisjoner, seinere kalt skolestyrer. Det eneste bilde vi har av Jensen, viser ham sittende på en stol med ei bok. Det karakteriserer hans virke godt.

I 1858 ble en undervisningsbygning ført opp like sør for Ungdomshuset (på tomta hvor det seinere ble bygd gamlehjem). Den skal visstnok være det første skolebygget på landsbygda i nordfylket. Huset hadde bare ett klasserom, nok til hele 60 elever. Byggeplanene hadde en lang og trang fødsel. I 1848 klagde prosten til biskopen over torvastadbuens motvilje mot å bygge fastskole. Folk syntes utgiftene til undervisning var store. Kommunestyret utsatte byggingen så lenge som mulig. Selv om positivt vedtak da ble gjort, gikk det likevel ti år før skolehuset sto ferdig.

Bygging av skolebygning innevarsla ei ny tid. Før var barna blitt undervist i ei storstue ei eller to uker før elevene fulgte læreren til en annen gard de neste ukene. Å undervise elevene i et eget lokale, var et stort framskritt. Men foreløpig gjaldt det bare barn som hørte til i det som seinere ble Hauge og Håland skolekretser.

Norheim ønsket også "fast skole". Det ble løst ved at kommunen leide rom i privathus fra 1859 og bygde skolebygning fire år seinere. Feøy ønsket også fast skole. Det fikk øyfolket i 1871. Bygningen er nå solgt til private. Like før Jensen sluttet, søkte også foreldre på Vibrandsøy, og

Torvastad Idrettslag

Torvastad idrettslag
Telefon 52839516
Hålandsveien 170
4260 TORVASTAD
Epost: til@torvastad.no
www.torvastad.no

Endelig aktivitet igjen

For et idrettslag som først og fremst arbeider for aktivitet blant barn og unge, har den siste isolasjonstiden ført til stillstand på de fleste områder. Tomme baner og haller, tause garderobes og fravær av engasjerte barn og ungdommer har ikke vært til motivasjon for oss som har holdt hju-lene i gang. Det var derfor en stor lettelse da det ble lettet på aktivitetsforbudet og at

vi igjen kunne åpne portene for aktivitet i alle grupper.

Vi i Torvastad Idrettslag har hatt en stor prosentandel av barn og unge i bygda som ukentlig trener i enten, innebandy, volleyball, friidrett, orientering, idretts-skole eller fotball. Fysisk fostring er utrolig viktig både for det sosiale og det helsefremmende og vi setter stor pris på at

foreldre sender barna sine til oss. Det er spesielt viktig i disse tider, når de har vært borte fra idretten sin en periode, at de kommer tilbake og fortsetter der de slapp.

Vi tar selvsagt hensyn til smitteverns-reglene, så alle kan være trygge for at de er i de beste hender. Anlegget er skiltet, laglederne informert og reglene klare.

kommunen leide et rom til undervisning, selv om det bare var tre elever og ingen "snarlig utsikt til at dette tal vil forøges," skrev Jensen.

Godt ettermøle

Sønderjyden Jensen hadde ingen bakgrunn som tydet på at han skulle bli prest i Norge. Han var født på Gram, langt sør i Danmark. Han gjennomførte lærerskole på Als nær Odense og fikk karakteren "Udmærket duelig".

Jens Jensen var huslærer både i Danmark og i Norge før han ble lærer og klokker i Stavanger. Mens han var her, leste han teologi på fritiden og tok teologisk embetseksamen som 36-åring. Få år seinere ble han sokneprest i Torvastad. I 1861 ble han prost i Karmsund. Han var gift med Edle Dorthe Smith. Vi vet at to av barna hadde Torvestad prestegard som

Før det ble bygd skolehus, hadde læreren undervisning i heimer. Læreren var et par uker i en heim før han og elevene flyttet til en annen heim. Omgangsskole ble det kalt. I hus som dette, som sto like vet Torvastad kirke, ble det undervist fram til 1858. I andre halvdel av 1800-tallet ble omgangsskolen erstattet av egne bygninger i alle skolekretsene i Torvastad.

boadresse i 1865. Marie Juliane var da 26 år gammel. Broren Hans Julius på 35 år var sikkert sjelden heime, siden han var skipskaptein.

Da Fridtjof Øvrebø flere år seinere ble kjent med Jensens vei til prestetjeneste, ble han "fylt av beundring for denne mand." I en skisse om hans liv, skrev Øvrebø at "i Torvestad bestyrte han sit embede med udmerket dygtighed". Jensen var en "meget beskjednen og elskværdig mand og derfor meget avholdt. Hans navn har endnu god klang i bygden," skrev Øvrebø i 1918, 44 år etter at Jensen hadde sluttet.

Til høsten starter Karmøy guttekor!

Det er et kor for gutter i alderen 5 år og oppover, og barn fra hele Haugalandet er velkommen til å bli med! Første øvelse er 8. september kl. 17.00 -17.45 i Avaldsnes kirke, ved behov blir det aldersinndelte grupper med ulike starttidspunkt.

Vi vil synge, leke, lære noter og delta både på gudstjenester og konserter.

Dirigent for koret er Ingrid Berg Tobiassen, og Arnfinn Tobiassen er akkompagnatør. Formelt er koret et samarbeid mellom menighetene Torvastad og Avaldsnes, og med Karmøy kulturskole som samarbeidspartner.

Hvis du, eller noen du kjenner, har lyst til å bli med, ta gjerne kontakt med oss, så kan vi gi deg mer informasjon om høstens planer: ingrid.berg.tobiasen@karmoykirken.no / 97141573 eller arnfinn.tobiasen@karmoykirken.no / 41528810.

Vi gleder oss til å se dere til høsten!

Jens Jensen var prest i Torvastad i 23 år, 1851-1874.

Facebook - på Torvastad

Facebook er blitt en del av livet til de fleste av oss - på godt og vondt!

Ungdommene har nok etter hvert funnet seg nye sosiale medier de trives bedre på, men til gjengjeld blir det stadig flere eldre Facebook-brukere. Synes det var koselig da jeg for noen år siden fikk venneforespørsel fra Harald Hausken på langt over 80. (Og Harald er fortsatt aktiv bruker i dag, 91 år gammel!)

Det er ingen tvil om at Facebook er en stor tidstyv for mange, og at mye av det vi ser og hører er tull og tøys og useriøse diskusjoner. Men Facebook brukes også flittig til å informere om viktige samfunns-spørsmål og aktuelle hendelser.

Stadig flere lag og foreninger bruker Facebook til å annonsere for sine møter, konserter, basarer, turer og lignende. Vi har gjort et forsøk på finne en del av de mest aktuelle for oss som bor på Torvastad og vi håper dette kan være til hjelp og inspirasjon til å finne interessant informasjon og tips.

Torvastad menighet har vært på Facebook siden 2010 og har over 700 følgere. Her finner vi info om gudstjenester og annet som skjer i menigheten.

Torvastad KFUK-M har vært på Facebook siden 2009 og har over 700 følgere. Her finner vi info om ulike arrangement og aktiviteter i foreningen.

Torvastad Kfuk-Kfum Speiderne har også sin egen side med over 500 følgere.

gere.

Torvastad skole og kultursenter har vært på Facebook siden 2015 og har over 1000 følgere. Her finner vi info fra skolen til foreldre, elever og andre interesserte.

Torvastad idrettslag har vært på Facebook siden 2011 og har over 1100 følgere. Her finner vi info om kamper og ulike aktiviteter i laget.

Torvastad il volleyball, Torvastad il friidrettsgruppe og Torvastad il innebandy har egne sider.

Torvastad Arena har vært på Facebook siden 2013 og har over 900 følgere. Her finner vi mest info om volleyballguttene. **SportY Torvastaddamer** har egen side.

Bjorgene Grendahus har vært på Facebook siden 2015 og har nærmere 600 følgere. Her finner vi info om aktiviteter og arrangementer som skjer på huset.

Torvastad skolekorps har vært på Facebook siden 2011 og har godt over 200 følgere. Her finner vi info om korpsset, men liten aktivitet på siden.

Nasjonalforeningen Torvastad helselag har vært på Facebook siden 2016 og har over 100 følgere. Her finner vi info om foreningen, men liten aktivitet på siden.

Nord-Karmøy Historielag har vært på Facebook siden 2009 og har over 800 følgere. Her finner vi info om foreningen, ulike arrangement og historikk.

Torvastadbuen er en gruppe som har vært på Facebook siden 2017 og har over 2000 medlemmer. "Ei gruppe for oss som bor på Torvastad, skjer det noe kjekke aktiviteter, har du noen gode turtips, har kiwi tilbud på noe godt, savne du noen etc så legg du det ut her", skriver administrator Iselin Hammer.

Torvastad det ukjente perlekjedet er en gruppe som har vært på Facebook siden 2010 og har over 1200 medlemmer. "På Torvastad ligger perlene på rekke og rad" skriver grunnleggerne Inger Lise Nordhus og Ingunn Akselsen, som oppfordrer oss til å ta oss turer og utforske den flotte og varierte naturen i bygda.

Andre aktuelle sider/grupper: Bø ungdomsskole, Scala, Aktiv på Torvastad, Nord-Karmøy Husflidslag, Bilkortesje på Torvastad, Nordvegen golfbane/golfklubb, Haugaland Zoo, Torvastad Ridesenter, Minigolfen Familiepark, Storesund Velforening + flere mindre velforeninger. Og vi kunne sikkert funnet mange flere.

Oversikten vitner om ei bygd med mengder av tilbud for alle aldersgrupper og alle interesser. Vårt ønske er at folk skal få med seg informasjon om alt dette, og for all del ikke bli sittende hjemme på Facebook, men dra ut på arrangementer, aktiviteter og turer i bygda vår!

John Kristian

HISTORIEN OM ET SVANEPAR PÅ TORVASTAD

Jeg er kommet ut av tellingen hvor mange ganger et svanepar har hekket på samme sted her på Torvastad. I samme reiret legger de eggene sine år etter år.

Inn i mellom noen siv helt ute ved sjøkanten i ei lita bukt har den funnet plassen hvor den legger egg.

Man må ikke forstyrre fugler som hekker. I så fall står hannen klar med brusende fjær og freser og dessuten slår med vingene. Svaneparet på Torvastad har hatt to magre / dår-

lige år. I fjor kom en plastpose i veien - den la seg over eggene, og året før forsvant også noen av eggene.

Den svarte knoppen ovenfor nebbet har gitt svanen dette navnet. Hanfuglen har den største knoppen. Med den lange halsen kan den lett nå ned til bunnen og spise vannplanter.

Knoppsvanen er vår tyngste fugl, og kan veie opptil 20 kilo.

Svaneparet holder sammen hele livet. De kommer ofte tilbake til samme hekkeplass år etter år. Mange fugler hekker i de samme reirene, og ungene hekker også ofte der de er født! Først etter 4 måneder kan ungene fly.

Selv om knoppsvaner er et vanlig syn er de vakre og staselige når de bruser med fjærene!

Bodil

KFUK-KFUM kulturskole

<http://kulturforalle.no/>

På nasjonalt nivå startet KFUK-KFUM kulturskole opp høsten 2017. Det begynte med at en ansatt, sentralt i KFUK-KFUM, så behovet for et ekstra tilbud til alle barna som sto på venteliste til den kommunale kulturskolen. KFUK-KFUM har lang tradisjon med å formidle kultur til barn og unge, og det er sterke musikalske krefter her, og da er mye av grunnlaget til stede for å sette i gang med kulturskole. Det begynte i Oslo, og kort tid etter kom det også tilbud på Torvastad. Bergen startet med sitt tilbud høsten 2019, og nå er også Hamar på vei til å starte opp tilbud. I tillegg jobbes det flere steder med mulig oppstart etterhvert.

Jone Foldøy Grutle er initiativtakeren for å få KFUK-KFUM kulturskole til Torvastad.

«Jeg startet opp KFUK-KFUM Kulturskole på aktivitetshuset i januar 2018, som første sted i landet utenfor Oslo. Da hadde jeg tidligere jobbet i kommunal kulturskole og undervist i gitar, bass, ukulele og slagverk. Parallelt med at jeg fikk jobb som ungdomsarbeider i KFUK-KFUM Torvastad, så jeg et potensiale i å bruke aktivitetshuset som er godt egnet til undervisning både enkeltvis og i grupper.»

Da skolen startet opp hadde de ukentlig undervisning, men de har etter hvert gått over til å ha undervisningen hver 14. dag på tirsdager, noe som ser ut til å passe bedre både for elever og lærer.

Jone opplever det som veldig givende og meningsfullt å få lære barn og ungdom å spille et instrument. «Den største belønningen for meg er å se utviklingen og spilegleden hos elevene gjennom året. Dette er jo noe som de kan ha glede av resten av livet.»

Kulturskolen har også arrangert konsert. «Vi hadde en veldig hyggelig intimkonsert på sommarmarkedet i fjor, hvor elevene fikk vist seg frem.»

Denne våren er Jone hjemme i pappapermisjon og Jon Olav Hausken vikarierer som gitarlærer.

Jon Olav rakk bare å ha en øvelse med elevene sine før korona satte inn. I disse koronatider foregår undervisningen på nett, noe som vil fortsette så lenge det er behov for det i forhold til smittetilstand. Jon Olav opplever greie og motiverte elever, og synes det er fint å være vikar for Jone. Han skal være vikar fram til sommeren.

KFUK-KFUM kulturskole på Torvastad har pr dags dato 3 elever, og det er plass til flere. Det er satt en begrensning på 10 elever i forhold til kapasitet. Påmelding på <http://kulturforalle.no/>

Karin

SOMMERLOTTERIET

Denne våren er ikke som andre «vårer»! Covid-19 setter alle aktiviteter på vent, men de faste kostnadene lar seg ikke stoppe. Torvastad KFUK- KFUM har årvisst i mai og juni 3 viktige inntektskilder og kjekke møteplasser for folk: 17. mai frokosten, Bygdafesten om kvelden og Sommermarkedet i juni. Hvordan løser vi dette? Jo, vi lager et stort, digitalt sommerlotteri. Og det er det vi inviterer Kjerkeblås lesere til å være med på. Du vil få oppdateringer om du er på Facebook: Gå da inn på: Torvastad KFUK KFUM.

Vi har et «hav» med gevinster og det er trekninger underveis. Hovedtrekningen er lørdag 13. juni. Det trekkes gevinster for hver solgte 500 lodd, noe som gjør at du som loddkjøper har en større mulighet for å vinne. Vi håper på å selge 5000 lodd. Trekninger skjer når vi har solgt 500, 1000, 1500 lodd osv. Når vi er kommet halvveis, dvs 2500 solgte lodd, har vi en større deltrekning.

På hvilken måte kan du kjøpe lodd?

Du sender en sms til 95741717 og oppgir antall ønskede lodd og ditt navn.

Deretter Vipps du beløpet du har kjøpt for til 95704. Det koster kr 10 pr lodd. Bruker du ikke Vipps, kan du sende beløpet til vår bankkonto 3361.24.75216.

Takk for at du støtter vårt arbeid blant barna og de unge i Torvastad.

En håndsrkning som varer

Et lotteri er ei korttidsgreie, men likevel svært viktig. En annen måte å støtte vårt arbeid blant barna og de unge, er å være med i en fast Giverordning. Giverordningen er med på å sikre at vi har økonomi til å ha en ungdomsarbeider i deltidsstilling.

Torvastad KFUK KFUM's mål er å skape gode, rusfrie og positive møteplasser for barn og unge. Møteplasser hvor de får lære mer om vår kristne tro, bli utfordret til å ta ansvar, og utvikle seg til bevisste samfunnsborgere som bryr seg!

Faste inntekter er svært viktig for en forening som vår. Derfor inviterer vi deg til å bli med som giver. Om vi bruker et enkelt regnestykke? Dersom 100 personer gir kr 200 i måneden, vil det på årsbasis bli kr 240.000,00 og

«vipps», har vi en ungdomsarbeider på plass! Håper vi ser deg som en av disse 100. Og husk, du kan få inntektsfradrag («Skattefradrag») på gaver på beløp over kr 500.

Bankkonto til givertjenesten er 3361.19.36511. Du kan også vippsse til 95704. Husk å merke beløpet med «Giver»

EN VASE TIL PYNT OG GLEDE

Til vårt 125 års jubileum i 2019, fikk vi laget 125 vaser for salg. Vi har noen igjen, og hele inntekten av salget går til oss selv. Vasen er designet og produsert av FORMBAR Glassverksted i Haugesund. Hver vase er unik, med det menes at den blå dekoren er spesiell for hver vase.

Vi ønsker at vi slipper å sitte med «restlageret» for lenge. Vasen er dekorativ og kjekt å ha til eget bruk, men også en kjempesinn gave til alle anledninger. Den er laget i 125 versjoner og det blir ikke laget flere. Vasen er nummerert og leveres i gaveeske. Pris 1500,00. Ønsker du å bestille vase, kontakt Håkon på telefon 93480160.

Kalenderen - kirke og bedehus

07.06.	Torvastad	11:00	Gudstjeneste v/Helge Sylfest Gaard
14.06.	Torvastad	11:00	Gudstjeneste v/May Ingunn Vrålstad
21.06.	Torvastad	11:00	Gudstjeneste v/May Ingunn Vrålstad
05.07.	Torvastad	11:00	Gudstjeneste v/Lars-Tore Anda
19.07.	Torvastad	11:00	Gudstjeneste v/May Ingunn Vrålstad
02.08.	Torvastad	11:00	Gudstjeneste v/Ove Sjursen
16.08.	Torvastad	11:00	Gudstjeneste med dåp v/Aksel Johan Lund
23.08.	Idrettsplassen	11:00	Gudstjeneste
30.08.	Torvastad	17:00	Musikk gudstjeneste v/May Ingunn Vrålstad
06.09.	Torvastad	11:00	Gudstjeneste med dåp v/May Ingunn Vrålstad
13.09.	Torvastad	11:00	Presentasjons gudstjeneste v/May Ingunn Vrålstad
19. og 20.09.	Torvastad	11:00	Konfirmasjon

Kirkeskyss:

Hvis noen ønsker skyss til gudstjenesten på søndager, kan de kontakte Arne eller Gunvor Vik på telefon nr.: 90581521 eller 91151791. Arne har både fly – og buss-sertifikat, så vi går god for god og trygg transport!

Velkommen til gudstjeneste!

Endelig kan me ynskje velkommen til gudstjeneste i Torvastad igjen, og me gleder oss til å møte! Søndag 31. mai, på 1.pinse-dag blir fyrste gudstjenesten og me håper folk møter opp.

På grunn av smittevern gjeld blant anna følgende regler for gudstjenesta:

- Inntil vidare kan me vera samla opptil 50 personer pluss ansatte og frivillige. Blir me over 50 personar kan folk sitja i kyrkjestova og sjå overføringa derfrå. Me må sikra at folk sete med riktig avstand frå kvarandre.
- Me må registrera kven som deltek med namn og mobilnr. Denne informasjonen blir sletta etter 10 dagar
- Håndsprit etc. er tilgjengeleg ved inn-gongen. Reinhold og hygienetiltak blir gjort iht reglar og rutinar.
- Dersom nokon har symptom på luft-veisinfeksjon eller er i karantene kan dei ikkje delta.

Synnøve

Kjerkebla setter stor pris på sponsorene våre, som bidrar til at det er mulig å gi ut bladet. Som en takk vil vi derfor gjerne presentere dem. Denne gangen presenterer vi:

Per Klavér er autorisert piano-stemmer som holder til på Torvastad. Han er pianostemmer for Haugalandet, Sunnhordland, Kvinnherad og Hardanger.
E-post: per@perklaver.no
Mobil: 41299241

Per Klaver

Per er vokst opp på Avaldsnes, men har bodd i Storasundvegen på Torvastad de siste 17 årene. De fleste kjenner ham gjerne som Per Klavér, men etternavnet er Nicolaysen. «Jeg har gitt opp å bruke etternavnet mitt i jobbsammenheng», kan Per fortelle. «Jeg ble en gang forsøkt sendt på dør hos en kunde da jeg presenterte meg med fullt navn. De ville ikke ha noen Nicolaysen til å stemme pianoet sitt, her var det bare Per Klavér som fikk slippe til. Etter det har jeg knapt brukt etternavnet mitt på jobb.»

I tillegg til stemming, tilbyr han også reparasjon og vedlikehold, salg av brukte piano/flygel, transport av piano/flygel, samt salg av deler og tilbehør som kraker og parkettvennlige hjul. Men selv om verkstedet har en jevn gjennomtrekk av instrumenter som settes i stand og mekanikker som repareres, er det stemming som utgjør hovedvekten av arbeidet. «Et piano eller flygel til hjemmebruk bør stemmes minst 1 gang i året. For instrumenter som brukes ofte, som for eksempel i skole og kirke, er det normalt å stemme 2-4 ganger i året. Med så mange instrumenter i vårt distrikt som står både i stuer og institusjoner blir det mange stemminger å rekke over i løpet av et år.»

De fleste mindre reparasjonene gjør Per ute hos kunden i forbindelse med en ordinær stemming. Mange deler er standarddelar som alltid er med i bilen, mens andre deler, som for eksempel basstrenge, må bestilles og spesiallages for hvert instrument. «Det er jo fascinerende», sier han, «at de fleste delene i et piano er omtrent like i dag som for 120 år siden. Og repareres og vedlikeholdes på samme måten. Treverk, filt og skinn holder fortsatt stand mot plast og gummi i produksjonen av mekanikk og tangenter».

Siden denne presentasjonen skrives i mai måned, kommer vi heller ikke unna korona-situasjonen. Når jeg spør om hvordan hans hverdag har blitt påvirket av pandemien er det heldigvis optimisme å spore. «Det er ikke fritt for at jeg så litt mørkt på det 12. mars, da avbestillingene begynte å renne inn. Både avlyste konserter, kunder i risikogruppen og kommuner med stengte grenser gjorde sitt til at det ble mye ledig plass i avtaleboka,» kan Per fortelle. «Heldigvis har jeg verk-

stedet og har kunnet fremskynde noen servicejobber slik at jeg har fått fylt opp noen av arbeidsdagene. Jeg har vært ute på stemminger hver uke, men det har vært svært få. Heldigvis begynner det så smått å ta seg litt opp med bestillinger nå. Det tar nok sin tid før det går for fullt igjen, men det er mange som har det verre enn meg, så jeg skal ikke klage. Jeg jobber jo alene, så når jeg rengjør hender og desinfiserer tangenter før og etter stemming utgjør jeg svært liten smittefare både for meg og andre og kan fortsette med jobben min. Det er ikke alle som er så heldige.»

Jeg stoler på Jesus

Å tro på Gud betyr for meg noe helt annet enn før, da hadde jeg en teoretisk tro. Å tro på Gud er for meg i dag like naturlig som regn og solskinn. For meg betyr Jesus Guds mulighet til å visemenneskeslekten at Han er med oss og gårmidt i blant oss. Jesus er Guds vitnesbyrd om at vi ikke bare har en Gud som er skaperen. Vi haren Gud som kommer til oss for å gjenløse ossmennesker til seg. Derfor våger jeg å stole på Jesus – som en benådet synder og som dronning.

Dronning Margrethe av Danmark til Berlingske Tidende

Det er alltid håp under regnbuen

Regnbuer kommer frem når solstråler skinner gjennom regndråper. Slik skjedde det også første gang regnbuen viste seg.

I Bibelen leser vi at Gud hadde bedt Noah og familien bygge en stor ark, en båt, og ta med seg to av alle dyr som fantes på jorda. Det skulle regne, og alle om bord i Noahs ark overlevde.

Gud lovde at det aldri ville bli en lignende regnflom. Da sa Noah til Gud: "Når buen viser seg i skyene, vil jeg se den og tenke på den evige pakten mellom Gud og hver levende skapning." Pakt er en avtale, et løfte fra Gud. Hver gang regnbuen viser seg, minner den oss om løftet som Gud ga.

Vi lever under regnbuen. Der er det alltid håp!

Foto: Marit Areklett

Lotte og Rikke

Og snart kan vi glede oss til Korona med sukker og fløte!